

[Jørgen Junior]

fra socialdemokratiet om solidaritet og broderskab er indholdsløs.

Hvorfor nu være så kritisk? Der er dog tale om, at socialdemokratiet fra 1979 har kunnet finde plads til merudgifter på årligt 940 mill. kr. til gavn for pensionisterne. Det er da et enormt beløb, der virkelig må kunne betyde noget for den enkelte. I gennemsnit bliver der faktisk tale om 1.500 kr. om året eller ca. 4 kr. om dagen; det er dog ganske flot; husk på, det lægges oven i den nuværende pension! At socialministeren og hendes mand, den dag de når pensionsalderen, behøver 10 gange så meget som almindelige pensionister for at kunne klare sig, er det vel ikke andet end udslag af misundelse at fremdrage; man kan dog ikke sammenligne folket med højststående socialdemokrater!

Når denne konstatering er gjort og vel må accepteres som en sørgelig realitet, så længe det er de højststående socialdemokrater, der får lov til at regere til gavn for sig selv, er det rimeligt at se på, om fordelingen af de 4 kr. om dagen nu også er fornuftig. Det er det, lovforslagene nr. L 157-162 drejer sig om. Lad mig med det samme sige, at endog fordelingen ifølge disse forslag på mange måder er i modstrid med anstændighed. Inden jeg nærmere redegør for, hvorfor dette er tilfældet, vil jeg dog godt komme ihed nogle bemærkninger om de andre forslag, der er sat til behandling sammen med regeringens efter min mening mislykkede forsøg på at leve op til forventningerne.

Hvad angår VS-forslaget, har jeg ved tidligere debatter redegjort for vor stilling hertil. Vi er interesserede i at diskutere punkt 1, vi er enige i punkt 4, vi er uenige i punkterne 2, 3 og 5, som de foreligger.

Hvad angår det radikale venstres beslutningsforslag, må vi afvise dette. Problemerne med at skabe hæderlige forhold for pensionister over 67 år er så store, at det ikke nytter på nuværende tidspunkt at gå ind på de foreliggende tanker.

Venstres beslutningsforslag har jeg ved tidligere behandlinger kommenteret som et skridt i den rigtige retning i form af et rimeligt diskussionsgrundlag – andet er der jo ikke tale om – hvorved det kan være svært at vurdere, hvor stor venstres vilje er til virkelig at deltage i et samarbejde om forbedrede pensioner. Der er intet nævnt i forslaget om penge ud over en konstatering af, at forøge-

de bevillinger til folkepensionisterne vil medføre forøgede skatter eller en yderligere forringelse af betalingsbalancen. Jeg finder det sørgeligt, at venstre slet ikke overvejer, at besparelser på andre konti er en mulighed; en omfordeling af, hvorledes skatteydermidlerne bruges, er dog nærliggende. Vi finder det vigtigere med en ordentlig folkepension end med u-landsstøtte, kunststøtte, urimelige pensionsfordele til offentligt ansatte eller fortsat uddannelse af langt flere akademikere, end dette samfund har behov for. Det burde venstre også synes, men vi diskuterer dog som sagt gerne på basis af visse af de grundideer, som venstre i sit ret løse og derfor ret upræcise oplæg giver udtryk for.

DKPs forslag om, at regeringen skal fremsætte et forslag vedrørende pensionisternes boligforhold, dækkes jo faktisk af det, der er sket med ministerens lovforslag nr. L 157, selv om der er visse nuanceforskelle. Ved at henvise til min afvisning af lovforslag nr. L 157 afviser jeg dermed også kommunisternes beslutningsforslag.

Ud over disse 4 beslutningsforslag foreligger der til behandling 8 rigtige lovforslag, der klart præciserer, hvad der ønskes i den fremtidige pensionslovgivning. De seks er regeringens samlede pensionsreformforslag. De to sidste er begge fremsat af fremskridtspartiet. Af disse to er det ene blot en lille flig af den nuværende pensionslovgivning, som vi ønsker forbedret, det er lovforslag nr. L 154, og jeg forstår, at ministeren er enig i fremskridtspartiets synspunkt, og går ud fra, at denne detalje kan blive bragt på plads snarest gennem en vedtagelse af vort forslag eller et forslag fra ministeren. De sure bemærkninger fra ministeren før finder jeg i denne sammenhæng fuldstændig ligegyldige, og der er ingen grund til at spille tid på dem.

Fremskridtspartiets andet forslag, nr. L 174, om en ensartet og forbedret folkepension, er i principperne svarende til tidligere forslag fra partiet desangående. Der vil jeg gerne sige, at ministerens bemærkninger om, at forslaget sker på bekostning af eller finansieres ved at tage fra invalide-, enke- og øvrige pensionister, er ukorrekt. Det er et tomt postulat, der ikke kan bevises eller underbygges i øvrigt. Der er tale om på de pågældende nævnte konti, at vi vil spare ganske beskedne beløb – i størrelsesordenen 100 mill.